

ת"פ 4596/08/17 - מדינת ישראל נגד ו ג

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 4596-08-17 מדינת ישראל נ' ג(עציר)

בפני בעניין: כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ו ג (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עדי בר

הנאשם הובא על ידי שב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד אלון משה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, במהלך שמיעת הראיות, בעבירות של תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), גניבת כרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 16 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו - 1986 (להלן: "חוק כרטיסי חיוב") וניסיון להונאה בכרטיס אשראי, עבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב וסעיף 25 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בצהרי יום 28.7.17 הנאשם תקף את אביו בן ה- 88 (להלן: "המתלונן/האב") בכך שצבט אותו בבטנו. בליל ה- 29.7.17 עת ישן המתלונן בחדרו, נכנס הנאשם לחדר, הדליק את האור וביקש מממנו סיגריות. המתלונן השיב שאין לו סיגריות וביקש שהנאשם יניח לו לנפשו. הנאשם התעקש לקבל כסף מהמתלונן תוך שהמתלונן מתנגד ואומר, כי אי לו כסף. הנאשם הכניס את ידיו בכוח לכיסו מכנסיו של המתלונן, הוציא את כרטיס האשראי של המתלונן, נטל אותו תוך שהוא צובט את המתלונן בחזהו, בידיו, ברגליו וחונק אותו בצווארו באמצעות ידיו. בהמשך, לקח הנאשם את מפתחות הבית של המתלונן בעודו אומר לו "יאללה תמות כבר אתה זקן", נעל אותו בתוך הבית ויצא. בהמשך הגיע הנאשם לחנות אלונית במתחם תחנת דלק, פנה למוכר במקום, מסר לו את כרטיס החיוב וביקש לרכוש מספר חפיסות סיגריות אך העסקה סורבה. אחיו של הנאשם, ש, הגיע למקום, לקח ממנו את כרטיס האשראי, היכה אותו ועזב את המקום.

ראיות הצדדים לעונש

2. מטעם המאשימה הגושו גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (טע/1), גזר דין הכולל מאסר מותנה בן שלושה חודשים התלוי ועומד כנגדו מת"פ 51284-11-14 (טע/2), וכן גזרי דין קודמים מת"פ 32563-05-13 ות"פ 31228-07-12 (טע/3 ו- טע/4).

3. מטעם ההגנה הוגשה חוות דעת פסיכיאטרית מיום 9.8.17 (נ/1).

על פי חוות הדעת הנאשם, גרוש שלוש פעמים ואב לחיילת, מתגורר עם אביו ומתקיים מקצבת הבטחת הכנסה. הנאשם סיים 9 שנות לימוד ולאחריהן יצא לעבוד. מגיל 13 החל להשתמש בסמים ולהסתבך בפלילים. במהלך השנים עבד בעבודות שונות אך לא החזיק מעמד למשך יותר משנה במקום עבודה אחד. בין השנים 2002-2012 ריצה מאסרים רבים. במהלך מאסריו, אושפז פעמים רבות במב"ן. לאורך השנים המשיך להשתמש בחומרים אסורים ובתרופות מרשם פסיכו-אקטיביות. הנאשם עבר גמילה במסגרות שונות, לרבות במלכישוע, אך לא הצליח להסתגל לדרישות המקום ונהג לעזוב מבלי להשלים את התוכנית הטיפולית. הנאשם דיווח שמאז שחרורו ממאסר הוא השתמש במגוון סוגי סמים, צרך בקבוק עראק ו-10 בקבוקי בירה ביום.

הנאשם מוכר למערכת בריאות הנפש מאז 1998, במהלך השנים אושפז 14 פעמים, כמחציתם בהסכמה והשאר על פי צווי הסתכלות. הנאשם אובחן עם "**הפרעה דו קוטבית לסירוגין הפרעה סכיזואפקטיבית, הפרעה נפשית על רקע שימוש בחומרים פסיכואקטיביים, הפרעת אישיות אנטי סוציאלית**".

נקבע, כי הנאשם אחראי למעשיו, כשיר לעמוד לדין ואינו זקוק לאשפוז פסיכיאטרי.

טיעוני הצדדים

4. **ב"כ המאשימה** הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם בהם הגנה על גופו, ביטחונו וקניינו של אדם.

הנאשם ביצע מעשים מכוערים כלפי אביו, בביתו, מקום אשר אמור להיות מקום מבטחים עבורו. האב בן 88, אדם שמפאת גילו הוא חלש יותר, לעיתים חסר ישע, שעמד חסר אונים אל מול הבן שאמור לעזור אך היווה למעשה סכנה עד כדי כך שהאב זקוק להגנה מבנו שלו.

הנאשם מרוכז בעצמו, תקף את אביו פעמיים (בצהרים ובלילה) ואף חנקו, העיר את אביו בגסות, וכל זאת משום רצונו לקנות סיגריות וסירובו של אביו לתת לו כסף. מידת הפגיעה בערכים אלה היא בינונית.

בעניין גניבת כרטיס האשראי יש בעבירה זו כדי לפגוע ולהשליך על ניהול חיי מסחר תקינים. אומנם לא צלח ניסיונו של הנאשם לבצע שימוש בכרטיס האשראי אך זאת בשל התערבות גורמים חיצוניים ואין מדובר במצב בו הנאשם התחרט. משכך מידה הפגיעה בערכים המוגנים היא נמוכה עד בינונית.

לאור כך, ובשים לב, כי אין מדובר במעידה חד פעמית, האירוע החל בצהריים והמשיך לתוך הלילה, ביקשה לקבוע שמתחם העונש הראוי הינו בין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל לצד הטלת רכיבי ענישה נלווים.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ציינה שהוא יליד 1960. לחובתו עבר פלילי מכביד הכולל 16 הרשעות בין השנים 1982 ל-2015 במגוון עבירות לרבות אלימות והוא אף ריצה תקופות מאסר. הנאשם הודה, חסך זמן

שיפוטי וחסך העדתם של חלק מהעדים.

לחובת הנאשם מאסר על תנאי בר הפעלה בן שלושה חודשים מת"פ 51284-11-14 שם הורשע בתקיפה סתם ואיומים כלפי בני משפחתו, הפרעה לשוטר והיזק לרכוש.

עוד טענה ב"כ המאשימה, כי מאסרים קודמים שהושטו על הנאשם לא הרתיעו אותו ועל כן יש להחמיר בעונשו בתיק זה. הנאשם הוכיח במעשיו שהוא רצידיביסט, המסוכנות העולה ממנו היא כלפי כולי עלמא, כלפי משפחתו וכלפי המתלונן בפרט.

ב"כ המאשימה הבהירה, כי המעשים אמנם אינם ברף העליון אך נסיבותיו של התיק אינן קלות ולכן יש למקם עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם. לאחר בחינת הנסיבות לחומרא ולקולא סברה המאשימה שיש למקם את עונשו של הנאשם בין אמצע המתחם לרף העליון שלו.

על הסלידה מתקיפת קשיש הפנתה לת"פ 730-03-17 שם נגרמו חבלות לקשיש ונגזרו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש ברף העליון של המתחם, וביקשה להטיל עליו 12 חודשי מאסר בפועל ולהפעיל את תקופת המאסר המותנה (שלושה חודשים) במצטבר, כך שירצה הנאשם 15 חודשי מאסר בסך הכל, לצד מאסר על תנאי, קנס, פיצוי והתחייבות.

5. **ב"כ הנאשם** ביקש לקבוע, כי מדובר בעבירות ברף נמוך, מאחר שהתקיפה לא גרמה לחבלות ולא בוצע חיוב בכרטיס האשראי. משכך ביקש לקבוע שמתחם הענישה הוא ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לגבי עבירת האלימות וכך ביקש לקבוע גם לגבי עבירת גניבת כרטיס האשראי.

ב"כ הנאשם הפנה למצבו הנפשי של הנאשם שבעברו מספר רב של אשפוזים פסיכיאטרים. הנאשם סובל ממאניה דפרסיה, הפרעות אישיות אנטיסוציאליות והפרעות נפשיות על רקע שימוש בחומרים פסיכואקטיביים.

עוד נטען, כי הנאשם מבצע עבירות לא מתוך מניעים פלילים טהורים אלא בשל מצב נפשי קשה עד כדי **קרבה לסייג לאחריות פלילית**. מדובר בנסיבות חיים קשות מאוד וישנה הסכמה מצד משפחתו של הנאשם כי הוא זקוק לעזרה, זאת על אף היותם הקורבנות בסיפור. האב הודה, כי הנאשם עוזר לו רבות בבית. שמיעת הראיות חשפה דינמיקה מורכבת של המשפחה ומאסר ממושך אינו הפתרון מאחר ומדובר בזעקה לעזרה. הנאשם ריצה בעבר מאסר בפועל בכלא וכעת הוא מצוי בהליך גמילה אותו הוא מתכוון להמשיך גם מחוץ לכותלי בית הסוהר. ועדת דורנר קבעה שכליאה ממושכת לא תורמת להרתעה.

עוד ביקש לתת משקל לטענה של **הגנה מן הצדק** נוכח העובדה שכנגד אחיו של הנאשם, ש', לא ננקטו הליכים אף שתקף את הנאשם וגרם לו חבלות בעקבות האירועים נשוא תיק זה.

ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בשלושת חודשי המעצר בהם נתון הנאשם ולהפעיל את המאסר המותנה בחופף. עוד ביקש להימנע מרכיב כלכלי, מאחר שהנאשם ביצע העבירות על רקע נזקקות כלכלית ולכן לא יוכל לעמוד בפיצוי לאביו.

6. **הנאשם** בדברו האחרון סיפר, כי הוא מודע לבעיות הסמים והאלכוהול מהן סובל, וכי ברצונו להיגמל מהן

בעזרת אחיו ש' שהבטיח לסייע בידו. עוד ציין שהוא סובל מבעיות נפשיות ושהשהייה בבית המעצר קשה לו. הוא סיפר שהוא מטפל באביו, וכי אביו מסייע לו כלכלית. הוא ביקש לתת לו הזדמנות להוכיח את עצמו עם שחרורו מהמאסר.

דין והכרעה

קביעת מתחם עונש אחד או מספר מתחמים

7. הצדדים הסכימו, כי יש לקבוע עונש אחד כולל לעבירות בהן הורשע הנאשם אך טענו באופן שונה לגבי אופן קביעת המתחם.

ב"כ המאשימה בעתירתה התייחסה לכך שבעבירת האלימות עסקין ברף בינוני בעוד בעבירות הנוגעות לגניבה וניסיון שימוש בכרטיס האשראי עסקין ברף נמוך עד בינוני ועתרה לקבוע מתחם אחד כולל למעשים בהם הורשע הנאשם בין 6 ל- 15 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם מנגד, ביקש לקבוע, כי מתחם העונש לעבירת האלימות הוא בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וכך גם בעבירה שעניינה גניבת כרטיסי האשראי.

8. בע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל, (29.10.14), פסקה 27) נקבע מבחן הקשר ההדוק לפיו: "אירוע אחד" יכול לכלול "מעשה אחד" ויכול לכלול גם "מספר מעשים".

9. בענייננו, מדובר במעשים שבוצעו בטווח זמנים קצר, כלפי אותו קורבן עבירה וזאת על רקע דרישתו של הנאשם לקבל מהמתלונן, אביו, כספים לרכישת סיגריות. קיים קשר בין שני האירועים כך שניתן לראות בהם מסכת עבריינית אחת.

10. על פי המבחנים שנקבעו בעניין ג'אבר אני סבורה, כי נכון לקבוע מתחם ענישה אחד לכל העבירות בהן הורשע הנאשם בכתב האישום.

קביעת מתחם העונש

11. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. הערך החברתי שנפגע ממעשי הנאשם הינוהאוטונומיה של הפרט, בטחונו, שלמות גופו, הגנה על קשישים וחלשים, הגנה על החלש בתוך התא המשפחתי והגנה על הקניין.

יפים לעניין זה דברי כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07), פסקה 7):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש..."

הדברים נאמרו בקשר לתקיפת בת זוג ומקל וחומר עת עסקינן בתקיפת קשיש, חסר ישע על ידי בנו בשל בצע כסף.

13. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, אמנם מעשיו של הנאשם לא גרמו חבלה למתלונן אך מדובר במעשים שבוצעו בשתי הזדמנויות והכל בדרישה לקבלת כספים. תקיפה כלפי אביו הקשיש בן ה-88, אדם הסובל מלקות ראייה ושמיעה ונתון לחסדי הנאשם.

בצהריי יום 28.7.17 צבט הנאשם בבטנו של אביו הקשיש ומספר שעות לאחר מכן, העירו משינה ודרש ממנו סיגריות. האב ביקש מהנאשם להניח לו, אך זה לא הרפה, הכניס ידיו לכיס מכנסי אביו ונטל את כרטיס האשראי תוך שהוא צובט אותו בחזהו, בידיו וברגליו וחונק אותו בצווארו באמצעות ידיו. בהמשך אמר לאביו "יאללה תמות כבר אתה זקן", נעל את הדלת והלך לקנות חפיסות סיגריות ללא הצלחה.

עסקינן במעשים מכוערים שבוצעו כלפי אביו הקשיש של הנאשם והכל כאמור בשל בצע כסף, בנס לא גרמו אלה לחבלתו של המתלונן ולפגיעה קשה יותר אך אין להקל בהם ראש ועל כן אני קובעת, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הנה בינונית.

כאמור, הנאשם גנב את כרטיס האשראי מאביו אך לא הצליח לבצע באמצעותו רכישה ולכן הורשע בעבירה של ניסיון ומשכך עסקינן בפגיעה נמוכה בערכים המוגנים.

14. ב"כ הנאשם טען שיש לתת משקל גם לקרבה לסייג לאחריות פלילית נוכח מצבו הנפשי של הנאשם כפי שבא לידי ביטוי בחוות הדעת הפסיכיאטרית (נ/1). אומנם הנאשם נמצא אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין, אך יש להתחשב במצבו הנפשי המצוי ברקע לביצוע העבירות, בשילוב צריכת סמים ואלכוהול.

אני סבורה, כי יש לתת משקל למצבו הנפשי של הנאשם אך חוות הדעת לא מבטאת קרבה לסייג לאחריות פלילית כפי שטען לה ב"כ הנאשם.

15. עוד ביקש ב"כ הנאשם לתת משקל גם לטענה של הגנה מן הצדק נוכח העובדה שלא ננקטו הליכים כנגד אחיו של הנאשם, ש'. כאמור בכתב האישום, האח ש' לאחר ששמע על שעולל הנאשם לאביהם הגיע לתחנת הדלק, פגש בנאשם, תקף אותו, הכה בפניו, הפילו ארצה, נטל ממנו את כרטיס האשראי, סטר לו, בעט בו ועזב את המקום. האח ש' העיד בבית המשפט ואישר, כי תקף את הנאשם.

לא הוברר מדוע לא ננקטו הליכים כנגד האח אך לא הייתה מחלוקת, כי תיק החקירה כנגדו נסגר ללא הגשת

כתב אישום ואני סבורה שאכן יש לתת לכך משקל.

16. עיין במדיניות הענישה הנוהגת מלמד, כי במקרים דומים הושתו על נאשמים עונשי מאסר לתקופות לא ארוכות.

ע"פ 8722/14 מאיר ארד נ' מדינת ישראל (10.9.15), הנאשם הורשע, על פי הודאתו בתקיפה סתם של אביו בן 88 על רקע ויכוח כספי. במהלך הנסיעה צעקו הנאשם ואחותו על המתלונן (אביהם), וכשהגיעו ליער, הנאשם פתח את הדלת ומשך את המתלונן מחוץ לרכב, הכה אותו שתי מכות בכתפו, דרך עליו ולקח לו את הטלפון הנייד והשאירו שם. בית המשפט המחוזי קבע, כי מתחם העונש הינו ממאסר על תנאי עד שנתיים מאסר בפועל. לנאשם עבר פלילי בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה. על הנאשם הושתו 10 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר על תנאי בחופף. ערעור הנאשם לבית המשפט העליון נדחה.

ת"פ 10875-06-09 **מדינת ישראל נ' גינבורג** (25.11.09), הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות אלימות ואיומים שבוצעו כלפי אמו. הנאשם היה בגילופין כאשר הכה את אימו בראשה. לנאשם שתי הרשעות בעבירות אלימות (כלפי בת זוג וכלפי אימו). בית המשפט הפעיל מאסר מותנה בן 3 חודשים ומאסר מותנה בן 6 חודשים בחופף. כן הושתו על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל במצטבר לעונשי המאסר שהופעלו, כך שבסך הכל ירצה הנאשם 10 חודשים מאסר בפועל.

17. הפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים לא מצאתיה מסייעת לענייננו. המאשימה הפנתה לת"פ 730-03-17 **מדינת ישראל נ' ויסמן** (29.5.17) אך לא כתמיכה לעתירתה העונשית אף שהעתירה העונשית הייתה זהה. בתיק זה הורשע הנאשם בתקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש ואיומים והושתו עליו 12 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם הפנה לאסופה של פסקי דין בתמיכה לעתירתו העונשית. בע"פ 28989-06-17 **רחמני נ' מדינת ישראל** (1.10.17) בו הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, באיומים ודקירות כלפי אביו, ונידון ל-10 חודשי מאסר, מתוכם הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים שהיה תלוי ועומד נגדו. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו והורה על שחרורו בתום ריצוי 6.5 חודשי מאסר נוכח דיווחי ב"כ המערער, כי זה אינו מקבל טיפול נפשי ראוי במהלך מאסרו.

בת"פ (רמ') 43722-02-13 **מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות רמלה נ' רדה פנטה** (3.3.15), הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני אישומים שעניינם אלימות כלפי הוריו. בית המשפט קבע, כי יש לסטות לקולא ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום והשית על הנאשם מאסר על תנאי וצו מבחן לשנה.

גם בת"פ 1477-04-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (23.11.15), הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום מתוקנים שעניינם תקיפה סתם ותקיפה חבלה כלפי אמו ותקיפה סתם כלפי סבתו לצד עבירות היזק לרכוש ושימוש בכוח למנוע או להכשיל מעצר. חרף תסקיר שירות מבחן חיובי שהמליץ על הארכת התנאי

ושילובו של הנאשם בטיפול, בית המשפט קבע, כי לא התקיימו שיקולים לחרוג לקולא ממתחם העונש והשית עליו שלושה חודשי מאסר בפועל והפעיל את המאסר המותנה בן ארבעה חודשים שעמד לחובתו בחופף.

בת"פ 54307-05-12 **מדינת ישראל נ' גרינוולד** (24.2.16) ות"פ 45071-09-11 **מדינת ישראל נ' נחום** (17.12.13) לא דובר בתקיפה של הורה מבוגר ובשניהם התקבלו תסקירי שירות מבחן חיוביים.

18. לאור כל האמור לעיל אני קובעת, כי מתחם העונש לעבירות בהן הורשע הנאשם הינו ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

19. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו ומצבו הבריאותי; הנאשם אינו אדם צעיר, מכור לאלכוהול וסמים, מתגורר אצל המתלונן ומתקיים מקצבת הבטחת הכנסה. הנאשם סובל מבעיות נפשיות כמפורט ב**נ/1**.

הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם; המתלונן תלוי בנאשם בחיי היום נוכח גילו המתקדם ומצבו הבריאותי הלקוי. כעולה מעדותו של המתלונן בפניי, היעדרותו של הנאשם בשל מעצרו מקשה על תפקודו ופוגעת באיכות חייו. נתתי אמון במצוקתו של המתלונן ובקשייו לנוכח העזרה שהיה מושיט לו הנאשם בעת שהתגורר עמו וכמה קשה לו תקופת היעדרותו של הנאשם מן הבית.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב; הנאשם נטל אחריות, אמנם לאחר העדתו של המתלונן, אך חסך בצורך להעיד בני משפחה נוספים שלא ששו להגיע למסור עדותם.

מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה; ניכר כי חרף התמונה המורכבת במצבו של הנאשם אין בו את הכוחות לערוך שינויי בחייו ולהיגמל משימוש באלכוהול וסמים, כך שלא רק שאין הנאשם פועל לתיקון תוצאות מעשיו אלא שהסיכון להישנות המעשים עומד בעינו למרבה הצער.

עברו הפלילי של הנאשם; כאמור מכביד וכולל מגוון עבירות, לרבות אלימות כלפי אביו.

20. הנאשם נטל אחריות והודה בכתב אישום מתוקן וחסך בזמן שיפוטי כאמור.

מנגד, יש לזכור, כי הנאשם עשה זאת לאחר שהטריח את המתלונן, אביו הקשיש להעיד. המעמד לא היה קל למתלונן בלשון עדינה, הוא בכה במהלך עדותו וניכר היה שמבקש לגונן על בנו, עד כי חזר בו מהדברים וטען שהנאשם לא נקט כל אלימות כלפיו, וכי התיר לו לעשות שימוש בכרטיס האשראי. עוד סיפר המתלונן בכאב, כי הנאשם הוא המטפל העיקרי בו ומאז מעצרו הבדידות קשה לו.

21. יש צדק רב בדברי ב"כ המאשימה, כי מאסרים בפועל שהושתו על הנאשם ומאסרים על

תנאי לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע העבירות, זאת על רקע שימוש באלכוהול וסמים.

ב"כ הנאשם הפנה למסקנות ועדת דורנר (2015) כמפורט לעיל אודות העדר ההתרעה שבעונשי מאסר וטען, כי מאסר ממושך לא נדרש בעניינו של הנאשם.

בבג"ץ 1892/14 **האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' השר לביטחון פנים** (13.6.17), פסקה 64) המשנה לנשיאה כבוד השופט רובנשטיין קבע, כי מסקנתה העיקרית של ועדה זו היתה כי **"יש לפעול לצמצום השימוש במאסרים במקרים בהם המאסר אינו הכרחי להגבלת יכולת של עבריינים שהמסוכנות שלהם לחברה גבוהה, והרחבת השימוש בעונשים זולים יותר ויעילים יותר העומדים בעקרון ההלימה, ובכך להביא להקצאה יעילה ונכונה יותר של המשאבים המופנים לטובת הנושא"**.

22. אומר, כי בעניינו של הנאשם שבפניי לא עומדות אלטרנטיבות עונשיות אחרות בהינתן העובדה שלא פנה למסגרת טיפולית והוא נתון במעצר, כך שלא מתקיימים שיקולי שיקום בעניינו.

23. המתלונן, אביו של הנאשם, קשיש בן 88, אדם ששמיעתו וראייתו לקויים, נתון לחסדי הנאשם המתגורר עמו. גם מעדותו של המתלונן וגם אחיו של הנאשם, ש', ניכר כי הנאשם הנו המטפל העקרי במתלונן. כשם שהנאשם הוא עזר למתלונן הוא גם מסוכן לו. הנאשם תקף את אביו הקשיש בעודו שוכב במיטתו באמצע הלילה והכל בשל דרישה שיממן את רכישת הסיגריות עבורו.

24. נתוניו של הנאשם אינם קלים ואני נותנת להם משקל, הן לקורות חייו והן למצבו הנפשי. מנגד, אין מדובר במי שנוקט בפעולות על מנת להילחץ ממעגל הסמים והאלכוהול בו הוא מצוי, דבר שגם לדבריו וגם לדברי בא כוחו עומדים בבסיס מעשיו הפליליים. לא הוצגו כל ראיות, כי הנאשם שולב במסגרת טיפולית כלשהי בתוך כותלי בית הסוהר. משכך ינתן משקל לבקשת הנאשם והבטחתו, כי יפנה לגמילה עם שחרורו ממאסר ולרצון בני משפחתו לסייע בידו לעשות כן, אך לא אוכל לומר שמדובר במי שהוכיח, כי מתקיימים בעניינו שיקולי שיקום או סיכויי שיקום, כמצוות תיקון 113.

25. מעשיו של הנאשם, שיש בהם אף מן הניצול של אביו התלוי בו מפאת מגבלותיו הפיזיות יש בהם לקומם במיוחד על רקע עברו הפלילי המכביד של הנאשם והעובדה שזו לא הפעם הראשונה בה הוא מפנה אלימות כלפיו אביו הקשיש, המבקש לחיות את חייו בכבוד.

יחד עם זאת, לא אמצה את הדין עם הנאשם, הן בהתחשב בכך שמעשיו אינם ברף חומרה גבוה ולא הסבו חבלה לאביו והעובדה שנגד אחיו שתקפו לא ננקטו הליכים, אך בעיקר בשל מצוקתו הקשה של המתלונן שסיפר בבכי על קשייו מאז מעצרו של הנאשם ובהתחשב בכך שאחיו ש' מסר, כי ישנה מערכת צילום ביתית שמאפשרת מעקב של בני המשפחה אחר הנעשה בבית, דבר שיש בו אלמנט פיקוחי על התנהגות הנאשם בקרבת אביו.

26. לאור כל האמור לעיל אני סבורה שיש למקם עונשו של הנאשם באמצע המתחם.

27. אשר לעתירת ב"כ המאשימה להשית רכיבים כספיים בדמות קנס ופיצויים, הרי שלא מצאתי להיעתר לכך. מכתב האישום והעדויות בתיק, ברור שהנאשם תקף את המתלונן על רקע דרישתו לקבל ממנו כסף לרכישת סיגריות. במצב דברים זה השתת רכיב כספי משמעו, כי זה ייפול על כתפו של המתלונן שיאלץ לסייע בידי הנאשם לשלם את שיוטל עליו.

חלף זאת, אני סבורה שיש להשית על הנאשם התחייבות כספית משמעותית שתהווה עבורו אלמנט מרתיע, בתקווה שאכן יפנה להליך שיקומי עם שחרורו מהמאסר כפי שהתחייב בפניי.

סוף דבר

28. לאור כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 6 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 29.7.2017.
  - ב. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן שלושה חודשים מת"פ 51284-11-14 של בית משפט השלום ברחובות מיום 2.2.15, כאשר חודש ממנו במצטבר והיתרה בחופף, כך שסך הכל ירצה הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל.
  - ג. 6 חודשי מאסר על תנאי מיום שחרורו, לבל יעבור הנאשם העבירות בהן הורשע או כל עבירת אלימות מסוג עוון למשך שלוש שנים.
  - ד. הנאשם יחתום עוד היום על התחייבות בסך 8,000 ₪ שלא לעבור במשך שנתיים מיום שחרורו העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם על ההתחייבות ייאסר למשך 20 ימים.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ב' כסלו תשע"ח, 20 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.